

در برنامه گفت و گوی فرهنگی مطرح شد:

اسلام با مد عاریتی مخالف است.

یک عضو شورای مد و لباس در برنامه "گفت و گوی فرهنگی" رادیو گفت و گو درباره دیدگاه اسلام در خصوص مد گفت: اسلام با مد عاریتی و آنچه با تفکر و فرهنگ ما تنافر داشته باشد، مخالف است و گرنه مد چیز خیلی خوبی است.

برنامه "[گفت و گوی فرهنگی](#)" با موضوع «مد لباس و ولنگاری فرهنگی» با حضور نجمه امامی غفاری (عضو شورای مد و لباس) و مهدی محمودی (عضو کارگروه ساماندهی مد و لباس) و تماس تلفنی با فرشته روح افزا (عضو عالی شورای انقلاب فرهنگی) روی آنتن رادیو گفت و گو رفت.

در ابتدای این برنامه، نجمه امامی غفاری (عضو شورای مدولباس) در پاسخ به این پرسش که آیا تدین منافاتی با مسأله مدولباس در دین اسلام دارد، گفت: مد به معنای نوگرایی است و اگر کسی بگوید من نوگرایی را دوست ندارم، عجیب است. اسلام با مد عاریتی و آنچه با تفکر و فرهنگ ما تنافر داشته باشد، مخالف است و گرنه مد چیز خیلی خوبی است. اسلام هر چیزی را تقسیم می کند و به هر چیزی به جای خود اهمیت می دهد و در این میان زن محور اصلی است.

امامی غفاری ادامه داد: اسلام استفاده از نوگرایی را به حوزه داخلی و عمومی تقسیم می کند و حتی در احادیث داریم که کراهت دارد اگر زن سه روز در خانه باشد و خودآرایی نکند. زن حق ندارد در خانه لباس تیره بپوشد. نگاه مرد به خانم است و اسلام به صراحت می گوید باید از عطر در منزل استفاده کرد. این عرصه امروز جا به جا شده حتی پیغمبر اسلام یک سوم از جهیز حضرت زهرا(س) را به عطریات اختصاص داد.

این عضو شورای مدولباس در خصوص الگوی بچه ها در پوشش عنوان کرد: بچه های ما در مسأله مد خودباخته شده اند و این جای سؤال دارد که چرا هرچه بیاید می پذیرند. ما یک ژورنال مطابق فرهنگ خود نداریم و مهم جایگزین شدن است. قانون گذاری مشکل را حل نمی کند و خود پوشش قداست دارد اما باید فکر کنیم چه باید انجام دهیم که به نیازهای بچه ها پاسخ دهیم.

در ادامه مهدی محمودی (عضو کارگروه ساماندهی مد و لباس) درباره مد بیان کرد: مد یک صنعت است و ما وقتی به چیزی صنعت می گوئیم که تولید محصول در ابعاد انبوه داشته باشیم. جغرافیای مصرف مد شاید به این اندازه متنوع نبوده است. حتی قبل از تولد برای نوزاد پوشاک تهیه می کنیم و بعد از مرگ نیز تنها چیزی که انسان با خود دارد، یک محصول نساجی است.

عضو کارگروه ساماندهی مدولباس با اشاره به اینکه یکی از سه حوزه تخصصی دنیا در اختیار شبکه فشن است و اقتصاد برندهای برتر دنیاست، خاطرنشان کرد: این اتفاق را هم دین و عرصه حیات اجتماعی تأیید می کند. قبل از سال 85 اگر راجع به مد صحبت می کردید، از خط قرمز رد می شدید. پس از آن رهبری آمد گفت بنده با مد موافقم؛ به آن علاقه دارم و اهل مد هستم؛ به شرطی که از درون جوشیده باشد. این باعث تصویب قانون مد در جمهوری اسلامی شد.

وی افزود: دولت به مد نباید به عنوان تهدید نگاه کند بلکه فرصت باشد. اگر بخواهیم منفعل باشیم، جریان مد از حرکت نمی ایستد و به هر خانه ای نفوذ می کند.

محمودی با اشاره به اینکه اسلام با مد مخالف نیست، اظهار کرد: یکی از مباحثی که بسیار مطرح می شود، در خصوص تقابل دین و مد است و متأسفانه نگرش قالب این بود که اسلام دست و پای ما را بسته است. اگر لباس هایی که اسلام برای مرد مستحب کرده، بپوشید، یک شب در گشت ارشاد مهمان خواهید بود. اسلام 4 شاخصه برای ممنوعیت لباس دارد که اگر آن ها را مدنظر قرار دهید، همه مسائل حل خواهد شد.

وی افزود: ما در دنیایی هستیم که جریان مد در آن بسیار تأثیر دارد و بعد از هالیوود، صنایع فرهنگی خلاق شکل گرفت. صنایع خلاق آن است که ظاهر صنعتی اما درون مایه فرهنگی دارند که نوع فرهنگ، ایدئولوژی و نگرش را منتقل می کند.

محمودی درباره پوشش بازیگران در مراسم جهانی اسکار خاطرنشان کرد: اگر عوامل مدساز مانند رسانه و برندها را ما مدیریت کنیم، می توانیم آن را تولید و توسعه دهیم. وقتی جشنواره کن و اسکار برگزار می شود، ماه ها مجلات مختلف درباره نوع پوشش بازیگران صحبت می کنند.

وی گفت: اگر 10 بازیگر با لباس های مختلف در جشنواره فجر ظاهر می شوند، به این دلیل است که زبان بدن و مشاوره پوشش را جدی نگرفتم. دستگاه های تولید مد و لباس ما بسیار کهنه شده اند و ما این مسأله را دانش نمی دانیم و فکر می کنیم براساس سلیقه است.

در پایان فرشته روح افزا (عضو عالی شورای انقلاب فرهنگی) درخصوص موضوع مدولباس درباره تأثیرشورای انقلاب فرهنگی بیان کرد: این شورا و شورای فرهنگی اجتماعی زنان یک دستگاه قانون گذار و ناظر است. ما قوانین لازم را به دستگاه های مختلف ابلاغ کردیم و در بحث نظارتی با آن ها همکاری هایی صورت می گیرد. در بحث نظارتی سوالات را می پرسیم و اشکالات خود را می گوئیم؛ اما نیازمندیم مجلس در این رابطه همکاری بیشتری با ما داشته باشد.

وی گفت: مشکل ما در اجرا و متقاعد کردن دستگاه ها برای برخورد سلیقه ای نداشتن است. مسائل فرهنگی نیازمند کار بلند مدت است و با ورود هر دولتی شرایط تغییر می کند؛ به همین دلیل نمی توانیم کار سازنده ای انجام دهیم.